

Noget imod at gaae ind paa en Formues-Beskatning eller paa en blandet Formues- og Indkomst-Beskatning; jeg vil være med til at beskatte Indtægten af Formue dobbelt saameget som Indtægten af personlig Virksomhed. Nagtet jeg paastaar, at vi ikke have saa store Indtægter af vore Landeindomme, som her er forudsat, skal jeg erkjende, at vi have mere sikkre Indtægter, hvorimod den Mand, der kun har Indtægt af sin personlige Virksomhed, den ene Dag kan tjene ret godt, medens han den næste Dag maaskee Intet har at udrette eller at leve af; jeg kan nemlig ikke følge den ærede foregaaende Taler i at ville beskatte ham, alene fordi han er Dagdriver. — Efter at have gjort disse Bemærkninger skal jeg tilføie, at jeg erkjender, at den høitærede Finanzminister virkelig i flere Henseender har søgt at imødekomme de Ønsker, der ere blevne udtalte i dette Thing, og jeg skal villigt indrømme, at han ikke alene er uden Skyld, men at det næsten er umuligt for ham at komme til nogen bestemt Anskuelse af, hvad der her er Fleertallets Ønske. Vel fremkom der forrige Aar en Betænkning fra det Udvalg, der var nedsat til at behandle denne Sag; men den indeholdt en saadan Mængde Forslag, fremgaaede baade ved ydre og indre Tilskyndelser, at det ikke var muligt hverken for den høitærede Finanzminister eller for noget andet Medlem her i Thinget at danne sig nogen Mening om, hvad Fleertallet egentlig vilde; derfor maa jeg stemme for dette Forslags Overgang til 2den Behandling. Jeg gjør det just ikke med det Haab, at vi i indeværende Samling skulle naae at faae det ophøiet til Lov, men jeg gjør det med det Haab, at der vil opnaaes en Overeenskomst paa dette Grundlag, og at der, naar Lovforslaget henvises til et Udvalg, enten gennem Udvalgsbetænkning eller paa anden Maade vil blive Keilighed for Fleertallet i dette Thing til at vise, hvad det egentlig vil. Jeg haaber da tillige, at vi ved gjensidig Imødekommen saavel fra vor som fra den høitærede Finanzministers Side ville kunne naae et godt Resultat af Sagen. Jeg vil til Slutning tilføie, at jeg antager, at vi vanskelig kunne til en virkelig Procentbeskatning, før vi faae en ny Communalstattelov,

som er bygget paa saadanne Principer, at den ogsaa kan danne et Grundlag for Statskatten. Det er disse Tanker, jeg har om Forslaget, men alene det, at vi kunne faae et klart Begreb om, hvad Fleertallet her i Thinget ønsker, vil altid have en stor Betydning.

Sad: Eigesom det ærede Medlem, der nu havde Ordet, ikke var i nogensomhelst Tvivl om, at han jo vilde stemme for denne Lovs Overgang til 2den Behandling, saaledes er jeg naturligviis heller ikke i nogensomhelst Tvivl om, at jeg vil gjøre det; men jeg vil dog ikke nægte, at naar jeg allerede nu ved Begyndelsen af denne Sags Forhandling har begjært Ordet, saa er det nærmest, fordi jeg har saa væsentlige Anker mod Forslaget, saaledes som det foreligger, at jeg ganske sikkert ikke vilde stemme for det, hvis det nu forelaa til Sagens endelige Behandling. (Berg: Det vil Ingen!) Jeg troer ikkebestomindre, at det vil være baade billigt og rigtigt af mig, at jeg, forinden jeg berører de Anker — og, som det forekommer mig, meget væsentlige Anker —, der kunne gjøres gjældende mod Lovforslaget, da, ligesom den ærede sidste Taler, yttre min Aerkjendelse af, at jeg finder, at den høitærede Finanzminister i forskjellige Bestemmelser, som han har indført i denne Lov, har gjort ikke saa Indrømmelser imod Folkethinget, Indrømmelser, som det glæder mig, at Ministeren har gjort, fordi det viser hans virkelige Ønske, om at imødekomme berettigede Ønsker herfra, og tillige glæder mig, fordi derved er tilveiebragt et Slags Bevis paa, at de Ønsker, som ere udtalte her, og for hvilke jeg til forskjellige Tider har været Talsmand, ikke ere saa uformuftige og uhjemlede, som man fra en enkelt Side undertiden har forsøgt at fremstille det. Jeg skal saaledes sige, at jeg allerede betragter denne Lovs Tilstedekomst paa den Maade, hvorpaa den foreligger, nemlig som en mere varig Lov, som en Indrømmelse. Det er jo en af de Ting, som vi her i Thinget gjentagne Gange have søgt at gjøre opmærksom paa, at det ikke kunde gaae an at nøies med en saadan Lov et enkelt Aar, idet en sliq forbigaaende Lov ikke kunde siges at opfylde andre Diemed end